



په اروپا کی دمیشته افغانانو د تولنو فدراسیون  
فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا م

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

قطعهنامه کنفرانس اروپائی

## مشکلات و فرصتها فرا راه حکومت جدید افغانستان

هالند، ۲۰ دسمبر ۲۰۱۴

به سلسله کنفرانس های سالانه فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا (FAROE) بتاريخ ۲۰ دسمبر ۲۰۱۴ بیش از صد تن از صاحب نظران، فرهنگیان و نمایندگان نهادهای اجتماعی کلتوری افغانها از شهرهای مختلف کشورهای افغانستان، عراق، آلمان، انگلستان، سویدن، دنمارک، اسپانیا، بلجیم و هالند در کشور هالند گرد هم آمدند. اشتراک کنندگان این کنفرانس متعلق به اقوام، زبانها و گرایشات مختلف سیاسی بودند که در فضای دموکراتیک و روحیه وحدت ملی، کنفرانس را تا ختم موفقانه آن همراهی کردند.

کنفرانس با سخنرانی افتتاحیه محترمه نجلا واسعی رئیسه فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا و یک دقیقه سکوت به خاطر بزرگداشت از شهادت هزاران هموطن غیر نظامی ما که امسال قربانی حملات طالبان، دولت افغانستان و پشتیبانان بین المللی اش شده اند، آغاز یافت. رئیسه فاروضمن خیر مقدم گفتن به مهمانان، هدف این کنفرانس را فراهم ساختن زمینه تبادل نظر آزاد میان افغانهای مقیم اروپا در مورد تحولات افغانستان توضیح نموده و تأکید بر آزاد و دموکراتیک بودن بحثها در فضای حفظ احترام متقابل نمود. خانم واسعی گفت انتقاد سازنده میتواند باعث بهبود گردد. متعاقباً سخنرانی ها مطابق آجدای کنفرانس در موارد ذیربط توسط متخصصین مجرب و جوان ارائه گردید.

کنفرانس بعد از غور و مباحثه که در فضای آزاد صورت گرفت، قطعهنامه ذیل ا به تصویب رساند:

1. بر عکس خواست و انتظار مردم، نتایج آرای شان، در میان هیاهو و باخاطر فساد که در افغانستان غیر منتظره و غیر معمول هم نبود، تحت فشار نیروهای معین داخلی و خارجی مسکوت گذاشته شد. با انحراف از قانون اساسی کشور و بر مبنای یک موافقتنامه سیاسی، حکومتی که اسمش را "حکومت وحدت ملی" گذاشتند زاده شد. این وضع که تحت نام انتقال مسالمت آمیز قدرت سیاسی توجیه میگردد، بنا به جاه طلبی های موجود در هر دو تیم و الزامات ساختاری تفاهم نامه ی سیاسی شکنند بوده خطر اینکه حکومت "وحدت ملی" به بن بست مواجه گردد، موجود است. اشتراک کنندگان کنفرانس بدین نظر اند که صرف حکومتی قادر به پایان بخشیدن به نارسائی های کشور خواهد بود که ناشی از اراده مردم خود بوده، پالیسی و عمل خویش را بر مبنای منافع ملی و خواسته های مردم افغانستان عیار سازد.
2. تأمین امنیت باشندگان کشور مهمترین وظیفه هر دولت است. تجربه دوماه گذشته نشان میدهد که امنیت باشندگان کشور بعضی بهبود، به وخامت گرانیده است. نا توانائی دولت در تأمین امنیت بیشتر ناشی از عامل داخلی است تا عامل خارجی. موجودیت هزارها گروه مسلح غیرمسؤل که متشکل از ملیشیه رژیمهای سابق و کنونی بوده و طی سیزده سال اخیر در سایه فرهنگ معافیت و کاربرد سازش سیاسی با دولت به زورگوئی و جنایت علیه جان و مال مردم ادامه داده اند، در برابر پول حاضر به هر نوع معامله با دشمن بوده مهمترین عامل داخلی بی امنی محسوب میشوند. این گروه ها در تشویق کشت و تسهیل قاچاق موادمخدر سهم فعال داشته با توسل به تجاوز و خشونت علیه زنان و اطفال امنیت و عزت خانواده های افغان را برهم میزنند. متأسفانه این گروه ها در دستگاه دولت، هر دو تیم بر سر اقتدار و پارلمان افغانستان پشتیبانان قوی دارند. کنفرانس خواستار خلع سلاح و محاکمه سردسته های این گروه ها و حامیان زورمند دولتی شان شده حمایت از این گروه ها را دشمنی با مردم افغانستان دانست.
3. در بخش برنامه های اقتصادی، تیم "تحول و تداوم" اصل اقتصاد بازار آزاد را به مثابه "نسخه کار آزموده" برای تمام دشواری های اقتصادی کشور قابل پیروی می داند. تیم اصلاحات و همگرایی به نوبه خود با پذیرش اصل بازار آزاد، از اصلاحات اقتصادی در جهت تقویه صنایع درون مرزی سخن می گوید. با وجود تشابه شیوه های دید هر دو تیم در مورد انکشاف اقتصادی آینده کشور، باید گفت که هر دو تیم، با وصف نتایج

رقبته اقتصاد بازار لجام گسیخته دهه گذشته، فاقد دید انتقادی به بازار آزاد در یک کشور پسا منازعه و مافیای زده مانند افغانستان می باشند. بنابراین، هیچ یک از این دو تیم نتوانسته اند به یک سری از پرسش های حیاتی انکشاف اقتصادی کشور، پاسخی بدهند که متضمن رفع احتیاجات مردم افغانستان باشد. کنفرانس بر ضرورت تقویت و مدرنیزه ساختن زراعت در کشور، اخذ تدابیر حمایتی از صنایع کوچک ملی، ترویج تولید و استفاده از منابع طبیعی انرژی کشور و لزوم جلوگیری از قراردادهای اسارت آور و کم منفعت در رابطه با معادن ما تأکید نمود.

4. گسترش بیسابقه مدارس غیر رسمی و مرموز که از جانب کشورهای خارجی مداخله گر سرمایه و بدون هیچ نوع مجوز قانونی ایجاد شده اند، امروز و فردای افغانستان را به خطر جدی مواجه ساخته است. موجودیت هزاران مدرسه غیر قانونی در ولایات مختلف کشور که هر یک لایه و صدها طالب دارند، وسعت خطر افراطیت و بنیادگرایی و عواقب وخیم آنرا برای امنیت کشور نشان میدهد. اشتراک کنندگان کنفرانس خواستار تحقیق جدی از مسئولین این مدارس در مورد منابع مالی و پشتیبانان خارجی آنها و سر انجام بستن این مدارس شد. با در نظر داشت این واقعیت که یکی از مشکلات عمده مردم ما بیکاریست، کنفرانس خواستار آن شد که کشورهای اسلامی که خواستار کمک به افغانستان اند، بعوض اعمار مدارس بزرگ، در بخش زراعت و صنایع افغانستان سرمایه گذاری کنند.

5. موارد خشونت علیه زنان با وصف فشار تشکلهای داخلی و خارجی دفاع از زنان روبه ازدیاد است. کنفرانس خواستار پایان دادن به این وضع شد. مبارزه با این پدیده مستلزم توشیح مجدد قانون منع خشونت علیه زنان و تطبیق جدی آنست.

6. افغانستان به نیروی جوان و متخصص خود نیاز مبرم دارد. مهاجرت جوانان از کشور پدیده نامطلوبیست که دولت افغانستان باید به رفع علل آن بپردازد. بیکاری وسیع و مزمن در میان جوانان محصول بی برنامه گی حکومت قبلی در بخش کاریابی این نسل بالنده کشور، فقدان حمایت از صنعتکاران داخلی توسط دولت و بی تمایلی کشورهای خارجی برای سرمایه گذاری در پروژه های بزرگ زیربنائی میباشد. بیکاری یک عده از جوانان را به مهاجرت های اجباری، استعمال موادمخدره و یا پیوستن به صفوف طالبان مجبور میکند. کنفرانس خواستار توجه جدی در سطوح ملی و بین المللی در بخش کاریابی برای جوانان شد. اشتراک کنندگان مواد 6 گانه فوق را با اکثریت آرا به تصویب رسانیدند.

۲۰ دسمبر ۲۰۱۴

هاگ، هالند